

Posudek vedoucího/opponenta-diplomové/ bakalářské práce

Bc. Jan Martinovský, Možnosti vyučování o období normalizace s využitím české beletrie, Praha 2019, 105 stran, 24 příloh (s. 106 – 129)

Vedoucí práce: Mgr. Jaroslav Pinkas, Ph.D.

Oponent práce: PhDr. Hana Havlůjová, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	x			
Autor správně cituje.	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucí práce	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Diplomová práce Jana Martinovského se zabývá využitím beletrie při výuce posledního období komunistického režimu, tzv. normalizace. Ve úvodních kapitolách Martinovský definuje svá teoretická východiska. Obsáhle referuje k aktuální odborné literatuře a je potěšitelné, že vlastní didaktické analýze předchází rozsáhlá a poučená heuristika. kromě podnětů z historiografie, čerpá i z memory studies a okrajově i ze sociologie či semiotiky, jeho práce však zůstává především prací didaktickou. Vychází z konceptu historického myšlení anglosaské provenience, které kombinuje především s hodnotovými přístupy k výuce, které reprezentuje Jörn Rüsen. Z výše uvedeného vyplývá, že si Martinovský uvědomuje význam badatelsky zaměřené výuky, která je přirozeným rámcem jeho přemýšlení o vzdělávání.

Ačkoli je ve středu jeho zájmu beletrie, je si vědom nutnosti kombinovat tento typ pramene s jinými zdroji. Potěšitelné je, že význam fotografie, filmové (či televizní) ukázky, pamětnického svědectví či pramenu úřední provenience nezkoumá pouze teoreticky, ale v praktické části názorně ukazuje způsoby, kterými tyto zdroje používá.

Praktická část jeho práce je detailním popisem a zároveň kritickou sebereflexí jeho vlastní pedagogické praxe. Oceňuji především důkladné hledání vlastních chyb a identifikaci problémů, které ve výuce vznikly. Ilustruje tak schopnost učit se z vlastních chyb, které patří k zásadnímu předpokladu profesního rozvoje. Důkladná analýza se orientuje k žákovi: Martinovský si všímá, co žáci dělají a co se učí, když pracují s prameny. Logicky se ale nabízí otázka, jak takovouto činnost hodnotit a jak efektivně poskytovat vědnou vazbu. A právě to jsou otázky, které bych při obhajobě chtěl diskutovat.

Vzhledem k výše řečenému **doporučuji/nedoporučuji** diplomovou práci **k obhajobě**.

V Praze dne 13. 1. 2020

Mgr. Jaroslav Pinkas, Ph.D.